உ
சிவமயம்

சித்தாந்த சைவம்

திரு. சி. அருணை வடிவேல் முதலியார்

சைவத்தின் சிறப்பு

மக்களை மாக்கள் நிலையினின்றும் வேறுபடுத்திமக்களாகச் செய்வது சமயமே. இது மக்களது தரத்திற்கு ஏற்பப் பலவாகி விளங்குகின்றது. அவை அனைத்திலும் தலையாயது சைவ சமயமே. “சைவ சமயமே சமயம்” என்றும், “சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறிலை; அதில் சார்சிவமாம் தெய்வத்தின் மேல் தெய்வம் இல்லெனும் நான்மறைச் செம்பொருள் வாய்மை” என்றும் எழுந்த ஆன்றோர் வாக்குகள் இதனை நன்கு வலியுறுத்துகின்றன.

சைவத்தின் வகை

“சைவம் சிவத்தோடு சம்பந்தமாவது” என்ற திருமூலர் வாக்குப்படி சிவபரம் பொருளை வழிபடும் சமயம் எதுவும் சைவ சமயமே. எனினும் வழிபாடு முதலிய ஒழுக்கங்களிலும், தத்துவக் கொள்கையிலும் சைவத்திற்கு உள்ளேயும் வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அவ்வேறுபாடுகளும் மக்களது தரத்தால் அமைந்தனவே. இவை அனைத்திற்கும் நூல்கள் உள்ளன. அந்நூல்களுள் சிறந்து விளங்குவன, ‘திவ்வியாகமங்கள் எனப்படுகின்ற சைவாகமங்கள். இவை ‘காமிகம்’ முதல் ‘வாதுளம்’ ஈறாய் இருபத்தெட்டாகச் சொல்லப்படும். இவற்றைச் சார்ந்து ‘உபாகமங்கள்’ என்று இருநூற்றேழு உள்ளன. இவை அனைத்தும் உயரிய ஒழுக்கங்களை வகுத்து, உயரிய தத்துவக் கொள்கையைக் கூறுவன. அதனால் இவற்றைச் ‘சுரௌதம்’ (சுருதி வழியன) என ஆன்றோர் போற்றுவர். இத்தகைய சிறப்பு இல்லாத நூல்களை ‘அசுரௌதம்’ (சுருதிக்கு ஒவ்வாதவை) என அவர் விலக்குவர். அவைகட்கு ‘தந்திரங்கள்’ என்பது பெயர் இவற்றின் வழியவாய சமயங்கள் ‘தந்திரிகம்’ எனப்படும்.

அகப்புறச் சமயங்கள்

சிவபெருமானைக் கடவுளாகக் கொண்ட போதிலும், உயரிய ஒழுக்கமும், தத்துவக் கொள்கையும் இல்லாதவை. ‘பாசுபதம், மாவிரதம், காபாலிகம், வைரவம்’

முதலியவை. அதனால் இவை 'அகப்புறச் சமயங்கள்' எனப் புறச் சமயங்களோடு ஒரு புடை சார்த்தி விலக்கப்படுகின்றன.

சைவாகமங்களின் வழி நிற்கும் சமயங்களே 'சைவம்' என்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும். எனினும் இவை கட்குள்ளே தத்துவக் கொள்கையில் சிறிது சிறிது வேறுபாடுகள் உள.

ஐக்கிய வாத சைவம்

சைவாகமங்கள் "உண்மைப் பொருள்கள் ஆறு அவை பதி, பசு, ஆணவம், கன்மம், விந்து (சுத்தமாயை), மாயை (அசுத்த மாயை) என்பன" எனக் கூறும். இந்து ஆறு பொருள்களுள் 'ஆணவம்' என்ற ஒன்றை ஒரு தனிப் பொருளாகக் கொள்ளாமல், 'ஞானத்தினது இன்மையே அஞ்ஞானம் - ஆணவம்' எனக் கூறுவது, 'ஐக்கிய வாத சைவம்' என்கின்ற ஒன்று. எல்லா அனத்தங்கட்கும் மூலமாகிய 'ஆணவம்' என்ற ஒரு பெருந்தீமைப் பொருளை 'இல்லை என மறுத்தலால் இதனை முன்னர்க்கூறிய அகப்புறச் சமயங்களோடே சேர்த்து எண்ணுகின்றனர் அறிஞர்.

ஐக்கிய வாத சைவர் மேற் கூறியவாறு தத்துவக் கொள்கையில் வேறுபடுதலோடு ஒழுக்க முறையிலும் வேறுபடுகின்றனர். முதலாவதாகச் சிவலிங்கத்தைத் 'திருநீறு' உருத்திராக்கம்' என்னும் சிவ சின்னங்களைப் போல உடம்பில் தரித்திருந்தால், திருநீறு உருத்திராக்கங்களாவது சில வேளைகளில் உடம்பில் இல்லாமல் இருக்கலாம். சிவலிங்கம் ஒரு நொடி நேரமும் உடம்பில் இல்லாதிருத்தல் கூடாது. இந்த 'அங்கலிங்க ஐக்கியம்' அவர்கட்கு முதன்மையானது. அதனால் இலிங்கத்தை இடக்கையில் வைத்தே இவர்கள் பூசை செய்வர். "சிவனைத் தவிரப் பிற கடவுளரை வழிபடுதல் கூடாது." என்பதை இவர்கள் மிக அதிகமாகக் கடைப்பிடிப்பர். சிவ பூசையில் பரி வாரங்களையே கொள்வதில்லை. சிவாலயங்களிலும் பிற தெய்வங்களை - முதன்மையாக விட்டுணு மூர்த்தியை வழிபடுதல் இல்லை. இக்காரணங்களால் இவர்கள் தங்களை 'வீரசைவர்' எனக் கூறி, ஆகமங்களீல் வீராகமம் தங்களுக்குச் சிறந்தது என்கின்றனர். சிவமூர்த்திகளில் வீரபத்திரரை முதன்மையாக வணங்குதல் இவர்களது வழக்கம்.

வீர சைவம் முதற்கண் தோன்றியது கன்னட தேயத்தில். ஆகவே, அந்நாட்டு வீர சைவமே மேற்கூறிய வகைகளை எல்லாம் மிக உறுதியாகப் பின்பற்றுவது சிவலிங்க தாரணம் செய்து கொள்வதை விரும்பிய வகையில் தமிழ் நாட்டிலும் வீர சைவ மடங்கள் தோன்றின. தமிழ் நாட்டு வீர சைவம், கன்னட நாட்டு வீர சைவத்தினின்றும் சிறிது வேறுபட்டே காணப்படுகின்றது.

ஆகமச் சமயங்கள்

ஐக்கிய வாத சைவம் தவிர, வேறு சில சைவங்களும் உள்ளன. அவை தத்துவக் கொள்கையில் வேறுபடாமல் முக்தி நிலையில் மட்டும் கருத்து வேறுபாடு கொள்கின்றன.

1. **பாடாண வாத சைவம்**

அவைகளைப் பின்பற்றுவோரில் ஒரு சாரார், :முக்தியில் ஆன்மா எந்த ஒன்றையும் அறிதலோ அனுபவித்தலோ இன்றிப் பாடாணம் போல் கிடக்கும்" என்பர். அதனால் இவர்கள் 'பாடாண வாத சைவர்' எனப்படுகின்றனர். பாடாணம் - கல்.

2. **பேத வாத சைவம்**

மற்றொரு சாரார், "இரச குளிகையால் களிம்பு முற்றிலும் நீங்கப் பெற்ற பின்னர்ச் செம்பு பொன்னேயாய் மாற்றொளி பெற்றுத் திகழ்தல் போல, முக்தியில் ஆன்மா சிவனது அருளால் மலம் முழுவதும் நீங்கப் பெற்றுச் சிவமாந்தன்மையைப் பெற்று, நித்த சுத்த வத்துவாய் வேறேஎ நிற்கும். சிவத்தோடு ஒன்றாதல் இல்லை" என்பர். ஆன்மா முக்தியில் வேறாகவே இருக்கும் என்பதனால் இவர்கள் 'பேத வாத சைவர்' எனப்படுகின்றனர்.

3. **சிவ சமவாத சைவம்**

மற்றொரு சாரார் "வேட்டுவன் என்னும் வண்டினால் எடுக்கப்பட்ட புழு பின்பு அவ்வேட்டுவனேயாய் அது செய்யும் செயலெல்லாம் செய்தல் போலச் சிவனால் ஆட்கொள்ளப்பட்ட ஆன்மா பின்பு சிவனேயாய் முக்தியில் சிவனைப் போலவே ஐந்தொழில்களைச் செய்து நிற்கும்" என்பர். "சிவனோடு சமமாய் ஆன்ம ஐந்தொழில் செய்யும்" என்பதனால் இவர்கள், 'சிவசமவாத சைவர்' எனப்படுகின்றனர்.

4. **சிவ சங்கிராந்த வாத சைவம்**

மற்றொரு சாரார், "கண்ணாடி மாசு நீங்கப்பெற்ற பின்னர் அடுத்துள்ள பொருளின் உருவம் தன்னுள் இனிது விளங்க நிற்றல்போல, முக்தியில் ஆன்மா மலம் நீங்கித் தூய்மை பெற்றுவிடுதால் சிவனது தன்மை முழுவதும் தன்னுள் இனிது விளங்கத் தனது கரணங்கள் பசு கரணங்களாய் நில்லாது சிவகரணமாய் மாறிவிடச் சிவமேயாய் நிற்கும்" என்பர். சிவனது தன்மை ஆன்மாவில்

சங்கிரமித்தலோடு (கலத்தலோடு) நிற்றலால் இவர்கள் 'சிவ சங்கிராந்த வாத சைவர்' எனப்படுகின்றனர்.

5. **ஈசுர அவிகார வாத சைவம்**

மற்றொரு சாரார், 'மல மறைப்பினால் உண்டான அஞ்ஞானம் காரணமாகப் பிறப்பு இறப்புகளில் அகப்பட்டு உழன்று ஆன்மா, மலம், பரிபாகம், உற்ற பொழுது சிவன் ஞானத்தைக் கொடுக்க, இருளில் கிடந்தவனுக்கு விளக்குக் கிடைத்தது போல் ஆகி, வெயிலில் நின்றவன் நீரையும் நிழலையும் தேடி அடைதல் போலச் சாதனங்களால் சிவனை அடைந்து முக்தியின்பத்தைப் பெறும்" என்பர். 'ஈசுரன் இருந்தபடியே விகாரம் இன்றி இருக்க, ஆன்மாவே அவனைச் சென்று அடையும்' என்று கூறுவதால் இவர்கள், 'ஈசுர அவிகார வாத சைவர்' எனப்படுகின்றனர்.

சிவாத்துவித சைவம்

மற்றொரு சாரார், ஏகான்ம வாதிகளைப் போலவே 'அத்துவிதம்' என்பதற்கு 'ஒன்று' என்றே பொருள் கொண்டு, 'உலகமும், உயிர்களும் சிவனில் வேறல்லர், சிவனது சக்தியே ஒரு கூற்றில் உலக மாயும், உயிர்களாயும் பரிணமிக்கும், இதனை உணர்ந்து உய்ரி தன்னை வேறாகக் கருதி நிற்பதே பந்தம். பரிபாகத்தால் உயிர் தன்னைச் சிவமாக உணர்ந்து நிற்பதே முத்தி". "சிவன் அத்துவிதம் - தனக்கு வேறாய் யாதொரு பொருளும் இல்லாதவன்" என்றும், சிவனது அத்துவிதத் தன்மையை உணர்தலே முத்தி என்றும் கூறுவதால் இவர்கள் 'சிவாத்துவித சைவர்' எனப்படுகின்றனர். மேலும் இவர்கள், 'உலகிற்கு நிமித்த காரணனாய் உள்ள சிவன் உபாதான (முதற்) காரணமாகவும் நின்று பரிணமிக்கின்றான் எனக் கூறுதலால், 'நிமித்த காரண பரிணாம வாத சைவர்' எனவும் சொல்லப்படுகின்றனர்.

பாடாண வாத சைவம் முதலாகக் கூறிய ஆறும் தத்துவக் கொள்கையில் வேறுபடாமல் முத்திநிலை மட்டுமே வேறு படுதலால் இவை, 'அகச் சமயம்' எனப்படுகின்றன.

'சுத்த சைவம்' என்ற ஒன்றும் உண்டு. அஃது 'ஆன்மா முத்தியில் சிவனோடுஒன்றாய் விடுமேயன்றி, வேறாயிருத்தல் இல்லை' என்று மட்டும் கூறும் அதனால், அதை ஒரு தனிச் சைவமாக வேறுபடுத்திக் கூறுதல் பெரும்பாலும் இல்லை.

அகச் சமயிகளுங்கூட பொருளியல்பைப் பெத்தத்தில் ஒரு வகைப்படவும் முத்தியில் வேறொரு வகைப்படவும் முன்னுக்குப் பின்முரணக் கூறுதல் நுணுகி

நோக்கினால் புலனாகும். அதுவன்றியும், 'முத்தி நிலை எல்லையில்லாத இன்ப அனுபவம்' என்பதை விடுத்து, அவ்வின்பத்தை இழக்கக் கூறுதலையும் காணலாம்.

சித்தாந்த சைவம்

இவை அனைத்திற்கும் அப்பாற்பட்டதே சித்தாந்த சைவம். இதன் கொள்கையே, 'சைவ சித்தாந்தம் சித்தாந்தம்' எனப்படுகின்றது. இது பொருளியல்புகளை முன்னர்க் கூறியதற்குப் பின்னர் மாறுபடக் கூறாமல் எங்கும், எப்பொழுதும் ஒரு பெற்றிப்படவே கூறும் சிறப்புடையது. ஏனைச் சமயத்தவர்கள் அங்கங்கு ஏகதேசமாகக் கண்டு கூறும் உண்மைகள் அனைத்தும் தனது கொள்கையில் அடங்க, தனது கொள்கை அவைகளில் அடங்காது நிற்கும் பெருமை உடையது.

"முத்தியிலும் மூன்று முதலும் மொழியக்கேள்:
சுத்த அனுபோகத்தைத் தூய்த்தல் அணு: மெத்தவே
இன்பங் கொடுத்தல் இறை: இத்தைவிளைவித்தல் மலம்
அன்புடனே கண்டுகொள் அப்பா..."

என்று, முப்பொருளும் அநாதி' என முதலிற் கூறியவாறே முடிவிலும் கூடி, முத்தியில் பெறுவானும், பேறும், பெறுவிப்பவனும் ஆகிய முப்பொருளும் கெடாதே நிலை பெற்றிருக்க, உயிர், நிரதிசய இன்பமாகிய 'பேரா, ஒழியாப் பிரிவில்லா - மறவா நினையா, அவலில்லா, மாளா இன்ப மாகடலில், (1) திளைத்திருத்தலும் அத்தகைய எல்லையில் இன்பம் இறைவனது திருவடி இன்பமே யாதலும் ஆகிய அரிய பெரிய உண்மைகளை அங்கை நெல்லிக் கனியென இனிது விளங்க உணர்த்துவது 'சித்தாந்த சைவம்' ஒன்றே. "சைவ சமயமே சமயம்" "சைவத்தின் மேற் சமயம் வேறில்லை" என்றெல்லாம் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் சைவம் சித்தாந்த சைவமே.

"வாழ்வெனும் மையல் விட்டு
வறுமையாம் சிறுமை தப்பித்
தாழ்வெனும் தன்மை யோடும்
சைவமாம் சமயம் சாரும்
ஊழ்பெறல் அரிது."

என்றதும் சித்தாந்த சைவத்தைக் குறித்தே என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

தமிழ்நூற் சிறப்பு

இத்தகைய இச்சித்தாந்த சைவத்தின் உண்மைகள் சைவ மூலமாகம உபாகங்களிலும், பிற வட நூல்களிலும் பரந்து பட்டுக் கிடப்பினும், மெய் கண்ட சந்தானத்திலும், அதனோடு ஒத்த பிற சந்தானங்களிலும், தமிழில் தோன்றி விளங்கும் நூல்களிலேதான் ஐயந்திரிபற இனிது விளங்கி நிற்கின்றன. இந்நூல்கள் கிடைக்கப் பெறாத காரணத்தால் வட மொழியில் சைவ பாடியம் எழுதிய நீலகண்ட சிவாசாரியர் உள்ளத்தில் சித்தாந்த சைவ விருப்புடையாராயினும், சொல்லால் அதனைச் சாதிக்க மாட்டாமல், மேற்கூறிய அகச் சமயங்களில் ஒன்றாகிய சிவாத்துவித சைவத்தையே கூறிவிட்டார்.

சிவஞான சித்தியர்க்கு உரை எழுதிய அறுவருள் 'ஞானப்பிரகாசர்' என்பவர் இத்தமிழ் நூல்களை உணர்ந்திருந்தும் விடாப்பிடியாகச் சிவஞான சித்தியாக்குத் தமது சிவ சமவாக உரையையே வலியப் புகுத்தி எழுதினார். இவ்வுரையை மாதவச் சிவஞான யோகிகள் தமது மாபாடியத்திலும் தனித்த மறுப்பு நூல்களிலும் மிக விரிவாக மறுத்திருத்தலைத் தமிழுலகம் நன்கறியும். இதனை நோக்க "சைவமாம் சமயம் சாரும் ஊழ் பெறல் அரிது" என்ற அருணந்தி தேவரது வாக்கு எத்துணை உண்மையானது என்பது நன்கு புலனாகும்.